

sin indkomst. Selvangivelsen skal være indgivet til ligningsmyndigheden inden 14 dage eller — for personer, der er forpligtet til at føre autoriserede handelsbøger, eller hvem regnskabspligt i medfør af statsskatte-lovgivningen er pålagt — inden 1 måned fra modtagelsen af blanketten. De i statsskatte-lovgivningen indeholdte regler om følgerne af urigtig eller for sent indgivet selvangivelse finder tilsvarende anvendelse.“

I lovens § 8, stk. 4, der ændres til stk. 3, ændres i 1. pkt. ordene „lov om indkomst- og formueskat til staten“ til: „statsskatte-lovgivningen“.

I lovens § 8, stk. 5, der ændres til stk. 4, ændres i 1. pkt. ordet „landsoverskatte-rådet“ til: „landsskatteretten“ og i 2. pkt. ordene „4 pct.“ til: „5 pct.“

§ 5.

Lovens § 9, stk. 1, udgår.

I lovens § 9, stk. 2, 1. punktum, ændres ordene „I det således fremkomne beløb skal der dernæst for hvert barn fradrages“ til: „I den indkomst, der efter § 8 skal lægges til grund for skatteligningen, fra-drages der for hvert barn“.

I lovens § 9, stk. 3, 1. punktum, udgår ordet „endvidere“. I samme stykkes 2. punktum ændres ordene „Forhøjelsen kan højst udgøre 40 pct. af den udfundne skatteindtægt (for kommuner, hvor kilde-artsbeskatning ikke anvendes, højst 50 pct.)“ til: „Forhøjelsen kan højst udgøre 50 pct. af indkomsten“.

§ 6.

I lovens § 10, stk. 1, ændres ordene „i købstadkommunerne af ligningskommissionen og i sognekommunerne af sogne-rådet“ til: „i de kommuner, hvor lignings-kommission findes, af denne og ellers af kommunalbestyrelsen“.

§ 7.

I lovens § 13, stk. 1, ændres ordene „§ 8, 2. stykke“ til: „§ 8, stk. 1-2“.

§ 8.

I lovens § 14, 3. pkt., ændres ordene „4 pct.“ til: „5 pct.“

§ 9.

Lovens § 31, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Skatten beregnes på grundlag af den indkomst, som afdøde og — efter døds-faldet — boet har haft fra de i § 18, stk. 1, nr. 1-4, omhandlede indtægtskilder i det forud for vedkommende skatteår senest afsluttede kalenderår (regnskabsår).“

§ 10.

Lovens § 39 affattes således:

„Stk. 1. Når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, kan personlig kommuneskat efter derom indgivet skriftligt andragende helt eller delvis eftergives. Sådan eftergivelse, hvorom beslutning skal træffes af kommunalbestyrelsen i et af sammes møder, kan navnlig bevilges, når skatteyderens indtægt som følge af sygdom, dødsfald, trykkende familieforhold, indkaldelse til militærtjeneste, arbejdsløshed eller andre lignende forhold er blevet væsentligt mindre end den indkomst, der ligger til grund for skatteberegningen, og den pågældendes økonomiske forhold i øvrigt skønnes at være til hinder for betaling af det fulde skattebeløb.

Stk. 2. I Københavns og Frederiksberg kommuner kan det af kommunalbestyrelsen bestemmes, at beføjelsen til at eftergive personlig kommuneskat henlægges til skatte-rådet eller et af kommunalbestyrelsen i den anledning nedsat udvalg.“

§ 11.

Lovens § 42 affattes således:

„Stk. 1. Når en skatteyder ikke inden det tidspunkt, hvor udpantning kan begæres, har betalt den ham pålignede personlige kommuneskat, kirkelige afgifter, så længe disse opkræves ved kommunens foranstaltning, indkomst- og formueskat til staten eller folkepensionsbidrag, har kommunalbestyrelsen ret til ved skriftlig meddelelse til den pågældende skatteydere arbejds-giver at forlange, at arbejds-giveren i skatteyderens lønning, provision eller andet arbejdsvederlag — herunder enhver forskudsvis udbetaling af løn m. v. — tilbageholder det til fornævnte ydelsers betaling med påløbne strafrenter og gebyrer fornødne beløb, og at dette beløb af arbejds-giveren indbetales i kommunens kasse. Såfremt skatteyderens arbejdsvederlag ud-